

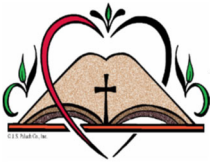
**TWENTY SECOND SUNDAY IN ORDINARY TIME
DWUDZIESTA DRUGA NIEDZIELA ZWYKŁA
SEPTEMBER 1, 2024**

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

TWENTY-SECOND SUNDAY IN ORDINARY TIME SEPTEMBER 1, 2024

The Father willed to give us birth by the word of truth that we may be a kind of first fruits of his creatures.

— Jas 1:18

WHAT WAY TO FOLLOW?

The Jesus we meet in the Gospels is always exciting; always relevant to the problems and needs of people; always challenging to those who need change; always open to those who seek help; always a friend to the stranger; always a support to the tired and depressed; always an inspiration to anyone who tried to follow him. The Jesus we meet in the Gospels is the most amazing, most charismatic, most life-changing man.

When we hear Jesus' scathing attack on the Pharisees, we think it's got nothing to do with us. The Pharisees were a religious group 2,000 years ago, but they had become stuck in their ways. Their beliefs were sincere and they were good people, but the life and the power had gone out of their religion. Jesus says to them, "You have let go of the commands of God and are holding on to the traditions of men."

The Pharisees would have been furious at Jesus. They would have dismissed him as a troublemaker and a rabble rouser. They would have been angry with him because he had hit a sore spot. Many devout Jews knew that their religion had become lifeless. The very reason why groups like the Pharisees had sprung up

was to try to counteract what they saw as the rottenness and deadness at the heart of religion. Jesus doesn't tell them that what they believe is wrong. He tells them that how they go about practicing their beliefs is the problem. They have forgotten the commands of God and they have become concerned only with their own traditions.

Jesus' command to us is clear, to make disciples of all people, but we will not be able to do that if our traditions become an end in themselves. Traditions are only useful if they serve the original purpose, which is to tell people about Jesus. Jesus is not concerned with the outward rituals, he is concerned with what is in our hearts and the hearts of those we meet.

It is not what we do, it is the way that we do it. It's not the outward traditions that count, it's the faith we have in our hearts. There can be 16th Century liturgies that are full of warmth and life, and modern worship events that are cold and impersonal; what is important is that we meet with God and not just with tradition. What is important is our meeting with this amazing, charismatic, life-changing man, and our response to him. Jesus criticized the worship of the Pharisees in words from Isaiah,

'These people honour me with their lips, but their hearts are far from me'. I'm sure that criticism applies to all of us at times, what matters is how we respond. Jesus accuses the Pharisees. Let's not be guilty of the same accusation. Today's Readings: *Dt 4:1-2, 6-8; Ps 15:2-3, 3-4, 4-5; Jas 1:17-18, 21b-22, 27; Mk 7:1-8, 14-15, 21-23*

Ian Poulton – from "For the fainthearted"

TREASURES FROM OUR TRADITION

It's interesting to imagine the scene when the changes in our liturgy were first tested. Choices for prayer texts were one thing, but responses from the people were another. In early 1967, secret test-drives of the new Mass were conducted in the Vatican. Pope Paul VI was present, and there was a handful of bishops, priests, a few laypeople and two sisters making up the assembly. Everyone had a booklet with every word of the songs, rubrics, and prayers, blank paper, and a pencil for notes. After each Mass, the ordained men in the group met in the pope's library to share their experiences. The laypeople and sisters met separately. Over a week's time they tested what they called a "read Mass with singing," a "Mass entirely recited," and a "Sung Mass." While the ordained were generally in favor, the lay comments were very clear and insightful, and had great impact on the final result. This was a brilliant plan on the part of the pope, who got to see how the reform was going, and to recognize in this small trial run a growing consensus that reform was needed and welcome. Based on his observation, Pope Paul VI called for specific innovations, such as beginning the Mass with the sign of the cross. It's amazing that some of our most familiar rites are really quite new treasures of our tradition!

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

ADORATION OF THE HOLY SACRAMENT

Worshiping God, who, according to doctrine, is present in the Blessed Sacrament in the monstrance or in the tabernacle. Adoration in a religious sense is not for saints, relics or objects. In Polish, that there is reference of "adoration" of the cross, which happens on Good Friday. The faithful come and kiss the cross, thus worshiping the cross on which Jesus Christ died. However, this is not the same honor as the one given to the Blessed Sacrament. (According to canon law against the Blessed Sacrament, one should kneel when the head is sufficient for the cross.) In English it is better rendered (distinguished) adoration - „adoration” concerns God; while worship for objects and saints is called „veneration”.

— wikipedia.org

FIRST FRIDAY OF THE MONTH 6 SEPTEMBER

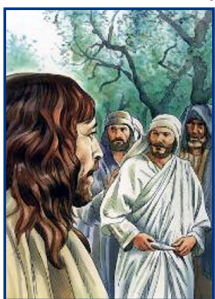
Adoration of the Holy Sacrament
Until 10 am and 5 pm—9 pm
Mass at **8:30 am** in English

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl B, 22 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: *Pwt 4:1-2, 6-8; Ps 15:2-3, 3-4, 4-5; Jak 1:17-18, 21b-22, 27; Mk 7:1-8, 14-15, 21-23*

Niezwykle ciekawe jest zastrzeżenie prawne postawione przez Mojżesza po ogłoszeniu Narodowi Wybranemu Boskiego prawa: „Nic nie dodacie do tego, co ja wam nakazuję, i nic z tego nie odejmiecie”. Mojżesz bowiem wiedział, że jednym z najczęściej stosowanych wybiegów zmierzających do uchylecia prawa jest jego zniekształcenie—albo przez lekceważenie któregoś z przepisów, albo przez dodawanie nowych. W tym drugim wypadku przepisy dodane usuwają w cień już obowiązujące, a pośrednio dowodzą, że prawo otrzymane nie jest doskonałe, skoro należy je uzupełniać nowymi przepisami.

Jezus przybył i postanowił usunąć wysoką górę przepisów ludzkich, którymi uczeni w Piśmie i faryzeusze tak przyśłonili prawo Boskie, że nawet nakazy dekalogu można było uchylić.

Prawo Boskie jest doskonałe. Nie należy się zastanawiać, jak je interpretować, względnie jak je ominąć, lecz jak je wykonać. Człowiek może być szczęśliwy jedynie ściśle wypełniając prawo

Boskie. Słowo Boga skierowane do nas ma zawsze na uwadze nasze dobro. Nie należy z Bogiem dyskutować, należy zamienić Jego słowa w czyn. Dostrzega to Apostoł Jakub, gdy upomina: „Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie”.

Dyskusje na temat Boskiego prawa trzeba rozpocząć od jasnego ustalenia, w jakiej mierze sami dyskutujący to prawo, zwłaszcza prawo dekalogu, zachowują. Jeśli tego nie czynią, to dyskusja jest sensowna jedynie wówczas, gdy stawiają pytanie: co mamy uczynić, by od dziś to prawo zachować? Wszelkie inne dyskusje zmierzające najczęściej do usprawiedliwienia naruszenia prawa, są stratą czasu.

Rzecz jasna, sam Bóg liczy się z naszą słabością i przewiduje naruszenie prawa. Oczekuje jednak od człowieka nawrócenia, tzn. uznania własnej głupoty i przyznania racji prawu. Każde zaś odrzucenie przykazania uczynione z wyrachowania, wsparte nawet tysiącem argumentów usprawiedliwiających, jest tylko dowodem niedojrzałości człowieka.

Życie w oparciu o prawo Boga jest proste, mimo iż w pewnych sytuacjach wymaga od człowieka wielkiego trudu. Prawo bowiem jest jak drabina ustawiona z ziemi do nieba. Dla każdego, kto chce wzrastać, piąć się w górę, stanowi nieodzowną pomoc. Kto zaś chce się wygodnie urządzić w życiu i nie zamierza doskonalić swego ducha, może to uczynić rezygnując ze wspinania się po szczeblach Bożego prawa. Jest to jednak równoznaczne z rezygnacją z duchowego wzrostu.

W Kościele istnieje wielu ludzi z tendencjami do uchylania Bożego prawa. Jedni chcieliby niektóre przykazania dekalogu odrzucić, inni chcieliby je zastąpić ludzkimi przepisami, rzekomo doskonalszymi i bardziej uszczę-

śliwiającymi człowieka. Tymczasem zastrzeżenie prawne podane przez Mojżesza jest nadal w całości aktualne. Do prawa Bożego nie należy nic dodawać ani nie należy z niego nic ujmować. Mógłby to uczynić jedynie sam Prawodawca. W tym duchu należałoby odczytać Kazanie Jezusa na Górze, gdzie wyraźnie podniósł stopień wymagań. Jako Syn Boga miał do tego pełne prawo.

Ks. Edward Staniek

FARYZEUSZE

Faryzeusze – jedno z żydowskich bractw religijnych w czasach Drugiej Świątyni, czyli od ok. II wieku A.C. do ok. 70 A.D. Nazywali siebie chaberim (bracia) i byli w opozycji do kapłańskiego bractwa saduceuszy. Inne bractwa w tym czasie to m.in. eseneńczycy, zeloci i w konsekwencji także chrześcijanie (dziś Żydzi mesjanistyczni).

Nazwa ich pochodzi od hebrajskiego słowa perusza – oznaczające w hebrajskim „tego, kto się oddziela”, żyjącego w separacji od osób rytualnie nieczystych, aby móc zbliżyć się do świętego Boga.

Nazwa łacińska pharisaei pochodzi z greckiego. Faryzeusze byli w zasadzie stronnictwem ludzi świeckich, w odróżnieniu od kapłańskiej arystokracji saduceuszów, starali się jednak w swoim postępowaniu przestrzegać świątynnych reguł czystości. Zyskali sobie reputację ekspertów w dziedzinie interpretacji Pisma. Faryzeuszy czasem określa się mianem "Uczeni w Piśmie".

Po zniszczeniu II Świątyni w 70 A.D. idee Faryzeuszy stały się podstawą liturgii i rytuałów Żydowskich.

- Wikipedia

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Oddawanie czci Bogu, który, zgodnie z doktryną, obecny jest w Naj-świętszym Sakramencie

wystawionym w monstrancji, odkrytej puszcze z Naj-świętszym Sakramentem lub też w tabernakulum. Adoracja w sensie religijnym nie przysługuje świętym, relikwiom, przedmiotom. W języku polskim mówi się wprawdzie o "adoracji" krzyża, co ma miejsce w Wielki Piątek. Wierni podchodzą i

całują wtedy krzyż, oddając w ten sposób cześć krzyżowi, na którym umarł Jezus Chrystus. Nie jest to jednak taka sama cześć jak ta, którą oddaje się Najświętszemu Sakramentowi. (Według prawa kanonicznego wobec Najświętszego Sakramentu należy uklęknąć, gdy wobec krzyża wystarczy skłon głowy). W języku angielskim jest to lepiej oddane (rozróżnione) „adoration” - adoracja dotyczy Boga; natomiast cześć oddawana przedmiotom i świętym określana jest mianem „veneration”.

— wikipedia.org

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

6 WRZEŚNIA

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

17:00—21:00

Msza Św. o godz. 7:30 wieczorem

Człowiek jest naprawdę przedziwną istotą. Stworzony przez Boga na Jego obraz i podobieństwo, otrzymał wspaniały dar: światło rozumu. Dzięki niemu może zaistnieć dialog pomiędzy Bogiem i człowiekiem. Stwórca ukazuje swemu stworzeniu drogę, którą powinien kroczyć. Wydawać by się mogło, że wszystko dalej będzie już proste, a więc człowiek przyjmie wyjaśnienia Boże i według niech ułoży swoje postępowanie. Ale właśnie tutaj bardzo często pojawiają się niezwykle trudności. Człowiek bowiem posiada przedziwną zdolność powikłania tego, co jest proste.

Przedstawił Bóg w Starym Przymierzu swojemu ludowi ustanowione przez siebie prawa i nakazy, które zdolne były mu zapewnić życie doskonałe. Owszem, miały się stać okazją do pochwał pod adresem narodu wybranego, posiadającego tak sprawiedliwe prawa i nakazy. Ostrzegając jednak Pan równocześnie, aby do tej wyraźnej Jego woli nie dodawać niczego ani nie pomniejszać. Wbrew temu nakazowi Bożemu włączyła się do tego ludzka ręka. Učení w Piśmie i faryzeusze zaczęli po swojemu wyklądać wolę Pańską. Do przykazań dołączono wiele drobniagowych ludzkich już nakazów. Może by nawet nie było to wszystko godne potępienia, gdyby nie fakt, że właśnie te ludzkie nakazy stawiano na równi z nakazami Bożymi, a nawet czasem - o zgrozo! - stawiano je wyżej. Nie wczytując się w ducha przykazań i nakazów sprowadzono wszystko do zewnętrznej formalności.

Zrozumiała jest rzeczą, że Chrystus nie mógł przejść obok tego obojętnie. Lekceważył więc to, co było ludzkie w tradycji "starszych", bezwzględnie piętnował czysto zewnętrzną formalizm, zwracając jednocześnie uwagę na ducha Prawa Bożego. Tak np. wielkiego znaczenia nabrały w tradycji tzw. obmycia rytualne, które - trzeba to mocno podkreślić - nie miały nic wspólnego z higieną. Umycie rąk, o którym dziś mowa, oznaczało zewnętrzne zrzucenie z siebie nieczystości, jaka mogła przylgnąć do Izraelity wtedy, gdy udawał się poza próg swego domu i dotykał różnych rzeczy "nieczystych" lub rozmawiał z "nieczystymi" ludźmi itd. Wracając do domu miał ułatwioną sytuację, jednym symbolicznym obmyciem rąk uwalniał się od wszelkiej nieczystości. A więc zewnętrzny formalizm.

Odpowiedź na to stanowi wyjaśnienie Chrystusa, że czymś decydującym o moralnej postawie człowieka jest przede wszystkim jego wnętrze. Tutaj właśnie znajduje się siedziba zarówno tego, co dobre, jak i tego, co złe w życiu człowieka. Stąd czymś podstawowym jest kształtowanie własnego sumienia. Musi być ono wrażliwe i prawe. Już we wnętrzu trzeba poskromić wszystkie tzw. złe myśli, aby nie zostały wprowadzone w czyn.

"Sumienie jest jakby załączkiem najgłębiej ukrytym i najbardziej intymnym w człowieku. Chroni się on tam ze wszystkimi bogactwami duchowymi w całkowitej samotności: sam z sobą, a raczej sam na sam z Bogiem, którego sumienie jest głosem. Tam decyduje się on na korzyść dobra lub zła, tam wybiera między drogą zwycięstwa i porażki..." (Pius XII).

Każdy człowiek - czasem może podświadomie - poszukuje dobra. Nie wszystko jednak z tego, co poszczególnie osobie wydaje się dobre, jest naprawdę dobrem.

Już nie jeden z ludzi szukając "szczerze" dobra musiał potem wyznać, że to, co stanowiło przedmiot jego pragnień, nie było w rzeczywistości tym, czego naprawdę szukał.

Nie oznacza to bynajmniej, że człowiek nie może znaleźć prawdziwego i pełnego dobra. Jest ono osiągalne, lecz trzeba pamiętać, iż pochodzi ono od Boga. Najpierw w tym sensie, że tylko przy Bożej pomocy potrafimy dostrzec właściwe dobro: Ten, który jest Ojcem światłości, rozświetla nasze umysły, abyśmy łatwiej zorientowali się, co jest nieprzemijającym dobrem. Czyni zaś to głównie poprzez słowo, które obficie do nas kieruje, zwłaszcza podczas Mszy św. Następnie musimy pamiętać także i o tym, że wprowadzenie wspomnianego słowa w czyn jest również dziełem Tego, który oświeca nasz umysł. Sami z siebie jesteśmy słabi i dlatego potrzebujemy wsparcia z góry, od Ojca wszelkiego dobra.

Jeśli zaś chcemy sprawdzić, czy poznaliśmy prawdziwe dobro i czy osiągamy je swoim postępowaniem, musimy zrobić dokładny rachunek sumienia z naszej ziemskiej działalności. Gdy dostrzeżemy w swoim życiu sporo uczynków chrześcijańskiej miłości bliźniego i gdy zachowujemy siebie nieskalanymi od wpływów tego świata - możemy z radością stwierdzić, że poszukujemy i znajdujemy właściwe dobro.

- ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

PHARISEES

Pharisees - one of the Jewish religious brotherhoods during the Second Temple period, i.e. from about the 2nd century A.C. to approx. 70 A.D. They called themselves the cornflower (brothers) and were in opposition to the priestly brotherhood of the Sadducees. Other fraternities at that time included Essenes, zealots and, consequently, Christians (now Messianic Jews).

Their name comes from the Hebrew word perusha - which in Hebrew means "one who separates himself", who is separated from the ritually unclean in order to be able to come closer to a holy God.

The Latin name "pharisei" comes from the Greek. While the Pharisees were basically a lay party, unlike the priestly aristocracy of the Sadducees, they strove to follow the temple's rules of chastity in their conduct.

Conflicts between Pharisees and Sadducees took place in the context of much broader and longstanding social and religious conflicts among Jews, made worse by the Roman conquest. Conflicts were juridico-religious, between those who emphasized the importance of the Second Temple with its rites and services, and those who emphasized the importance of other Mosaic Laws, involved different interpretations of the Torah and how to apply it to current Jewish life, with Sadducees recognizing only the Written Torah (with Greek philosophy) and rejecting doctrines such as the Oral Torah, the Prophets, the Writings, and the resurrection of the dead.

They have earned a reputation as experts in interpreting the Scriptures. Pharisees are sometimes referred to as "scribes."

After the destruction of the Second Temple in 70 A.D. the ideas of the Pharisees became the basis of Jewish liturgy and rituals.

SAINT GREGORY THE GREAT — 3 SEPTEMBER

Pope Gregory I (c. 540 – 12 March 604), commonly known as Saint Gregory the Great, was the bishop of Rome from 3 September 590 to his death. He is known for instigating the first recorded large-scale mission from Rome, the Gregorian Mission, to convert the then-pagan Anglo-Saxons in England to Christianity. Gregory is also well known for his writings, which were more prolific than those of any of his predecessors as pope. The epithet Saint Gregory the Dialogist has been attached to him in Eastern Christianity because of his Dialogues. English translations of Eastern texts sometimes list him as Gregory "Dialogos".

A Roman senator's son and himself the prefect of Rome at 30, Gregory lived in a monastery he established on his family estate before becoming a papal ambassador and then pope. Although he was the first pope from a monastic background, his prior political experiences may have helped him to be a talented administrator. During his papacy, he greatly surpassed with his administration the emperors in improving the welfare of the people of Rome, and he challenged the theological views of Patriarch Eutychius of Constantinople before the emperor Tiberius II. Gregory regained papal authority in Spain and France and sent missionaries to England, including Augustine of Canterbury and Paulinus of York. The realignment of barbarian allegiance to Rome from their Arian Christian alliances shaped medieval Europe. Gregory saw Franks, Lombards, and Visigoths align with Rome in religion. He also combated the Donatist heresy, popular particularly in North Africa at the time.

Throughout the Middle Ages, he was known as "the Father of Christian Worship" because of his exceptional efforts in revising the Roman worship of his day. His contributions to the development of the Divine Liturgy of the Presanctified Gifts, still in use in the Byzantine Rite, were so significant that he is generally recognized as its de facto author.

Gregory is one of the Latin Fathers and a Doctor of the Church. He is considered a saint in the Catholic Church, Eastern Orthodox Church, Anglican Communion, various Lutheran denominations, and other Protestant denominations.

Immediately after his death, Gregory was canonized by popular acclaim. He is the patron saint of musicians, singers, students, and teachers.

—Internet

A VOCATION VIEW:

The reception of the Word of God demands a living response, for the Word is active and alive, spurring us on to action.

DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS
SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

ŚWIĘTY GRZEGORZ WIELKI — 3 WRZEŚNIA

Papież Grzegorz I, powszechnie znany jako św. Grzegorz Wielki, był biskupem Rzymu od 3 września 590 do śmierci. Jest znany z zainicjowania pierwszej misji na dużą skalę z Rzymu, misji gregoriańskiej, mającej na celu nawrócenie ówczesnych pogańskich Anglosasów w Anglii na chrześcijaństwo. Grzegorz jest również dobrze znany ze swoich pism, które były bardziej płodne niż pisma któregośkolwiek z jego papieskich poprzedników. Epitet św. Grzegorz Dialogista przypisywano mu we wschodnim chrześcijaństwie ze względu na jego Dialogi. Angielskie tłumaczenia tekstów wschodnich czasami wymieniają go jako Grzegorza „Dialogos”.

Grzegorz, syn rzymskiego senatora i sam prefektem Rzymu, w wieku 30 lat, mieszkał w klasztorze, który założył w rodzinnym majątku, zanim został ambasadorem papieskim, a następnie papieżem. Chociaż był pierwszym papieżem wywodzącym się ze środowiska monastycznego, wcześniejsze doświadczenia polityczne mogły mu pomóc w byciu utalentowanym administratorem. Podczas swojego pontyfikatu znacznie przewyższał swoją administracją cesarzy w poprawie dobrobytu ludu Rzymu i kwestionował poglądy teologiczne patriarchy Eutychiusa z Konstantynopola przed cesarzem Tyberiuszem II. Grzegorz odzyskał władzę papieską w Hiszpanii i Francji i wysłał misjonarzy do Anglii, w tym Augustyna z Canterbury i Paulina z Yorku. Ponowne wyrównanie wierności barbarzyńców wobec Rzymu z ich sojuszy ariańsko-chrześcijańskich ukształtowało średniowieczną Europę. Gregory widział, jak Frankowie, Lombardowie i Wizygoci zgadzają się w religii z Rzymem. Zwalczył też herezję donatystyczną, popularną wówczas zwłaszcza w Afryce Północnej.

Przez całe średniowiecze był znany jako „ojciec kultu chrześcijańskiego” ze względu na jego wyjątkowe wysiłki w rewizji kultu rzymskiego w tamtych czasach. Jego wkład w rozwój Boskiej Liturgii Przedświęconych Darów, nadal używanej w rycie bizantyjskim, był tak znaczący, że powszechnie uznawany jest za jej de facto autora.

Grzegorz jest jednym z ojców łacińskich i doktorem Kościoła. Jest uważany za świętego w Kościele katolickim, prawosławnym, komunii anglikańskiej, różnych wyznaniach luterańskich i innych wyznaniach protestanckich.

Natychmiast po śmierci Gregory został kanonizowany przez powszechne uznanie. Reformator protestancki Jest patronem muzyków, śpiewaków, uczniów i nauczycieli.

—Internet

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Beatrix da Silva
Monday:	St. Ingrid of Sweden
Tuesday:	St. Gregory the Great, Pope and Doctor of the Church
Wednesday:	Bl. Maria Stella and companions, virgins and martyrs
Thursday:	St. Romulus
Friday:	St. Felix and Augebert
Saturday:	St. Melchior Grodziecki, priest and martyr

1 WRZESIEŃ 1939 R. II WOJNA ŚWIATOWA.

Ten dzień przeszedł do historii ludzkości jako dramatyczny dzień, który zapoczątkował II Wojnę Światową. Miliony ludzi wymordowanych, torturowanych, prześladowanych, wywiezionych, zaginionych. To wizja,

zda się apokaliptycznej grozy. A w samym środku tego dziejowego huraganu Polska, bezbronna wobec potęg, które na nią napadły. Jednak pierwsza się oparła i powiedziała "Nie!" A jednak na tle tego okrucieństwa widzimy szczyty dobra, poświęcenia, heroizmu, najpiękniejsze kwiaty miłości bliźniego, jak św. Maksymilian Kolbe, św. Edyta Stein, i tylu bezimiennych bohaterów, którzy życie oddawali za swych braci. Do tego obrazu trzeba dodać lata zmagania narodu polskiego osaczonego po wojnie polityczną przemocą komunizmu i bezbożnictwa, prześladowania i kłamstwa.

Choć nigdy nie zapomnimy tych strasznych czasów w historii Polski, nie wolno nam poddać się uczuciom nienawiści do tych, którzy nam krzywdę wyrządzili. Pamiętajmy więc o przebaczeniu innym ilekroć powtarzamy słowa modlitwy Ojciec Nasz...

*"I odpuść nam nasze winy,
jako i my odpuszczamy naszym winowajcom..."*

SEPTEMBER 1ST 1939 WORLD WAR II

This date has gone down in the history of mankind as the traumatic day that began the Second World War. Millions of people were murdered, tortured, persecuted, deported, missing. It's a vision of an apocalyptic horror. And yet in the middle of this historic storm Poland stood against the powers that attacked her. She first said "No more!" Against the background of this cruelty, we can see the glimmers of good, of sacrifice, of heroism, the most beautiful flowers of neighbor's love, like St. Maximilian Kolbe, St. Edith Stein, and so many unnamed heroes who gave their lives for their brethren. To this picture, one must add years of struggle of the Polish nation, endangered by the political violence of Communism, persecution and lies after the War.

44 ROCZNICA POWSTANIA NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

31 sierpnia przypada 44 rocznica chwalebnego powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego "Solidarność". Powstanie "Solidarność" było początkiem ruchu wyzwolenieckiego nie tylko w Polsce, lecz także w innych krajach Wschodniej Europy. Przyspieszyło to rozkład i upadek komunizmu.

Z okazji tej historycznej, 44 rocznicy pochylamy nasze czoła przed członkami NSZZ "Solidarność", oddając im cześć i honor. W modlitwie polecamy Bogu dusze tych, którzy złożyli ofiarę swojego życia, *żeby Polska była Polską.*

Sr. M. Amadeo, RSM
Zofia Adamowicz
Karen Arandoña
Rachel Arandoña
Kyle Ardando
Sarah Arrizon
Andrzejek&Michael Ashline
Avalon Asgari
Anna Bagnowska
Wiesława Barr
Jamie Barrett
Lois Barta
Pilar Bascope
Ronald Brozchinsky
Paul Budai
Charlotte Frances
Gregorio Cabotaje
Edward Cacho
Dora Carrillo
Peter Camacho Family
Jean Carter
Ashley&Connor Cooper
Lacie Cooper
Gina Cruz
Jadwiga Cywińska
Sylvia Derby
Adam Dolewski
Zdzisław Dolewski
Joe Doud
Mieczysław Dutkowski
Jacek Dzimski
Edmund F. Dzwigalski
Grzegorz Gąska
Anita and Mike Gilkey

Pray for

Zofia Grochulski
Brooklyn Hamsley
Todd Hill
Tot Hoang
Dick Hoffman
Jackie Hoyt
Andrzej Hulisz
John Ibarra
Josephina Iearra
Jadwiga Inglis
Leonard Jakubas
Renee Jarecki
Ania Karwan
Julie & Larry Klementowski
Kimberly & Family
Zbigniew Kostecki
Anent L.
Mary Laning
Danuta Łabuś
Monique Chmielewska
Lehman
Olli Marban
Marian Marek
Anthony Martinez
Antoinette Martinez
Amber Matrauga
Dn. Jim Merle
Gail Morganti
Jarosław Musiał
Irene Nielsen
Monica Nava
Gloria Norton
Jerry Nicassio
Andrzej Niedojadło

Jacek Ozimski
Jarrod Pavlak
Miroslawa Pawelczak
Anthony Palermo
Francis Ports
Elaine Quan
Benito Ramirez
Jerry Ramirez
Lourdes Rey
Joan Ritchie
Carlene Romeo
Robert Rosecrans
Henryk Ruchel
Elżbieta Rudzińska
Veronica Sequi
Debra Shewman
Maria Sowa
Jean & Mike Speakman
Matt Starbuck
Mary Strazdas
Adrienne Swinford
Halina Szmit
Grace Teodors
Teresa Turek
Unborn Children
Kelsie Wagner
Charlene Web
Bernadette Westphal
Alicja Wilczyńska
Patricia Yochum
Janina&Henryk Żelazewscy
Bogusia Zientek

Although we will never forget these terrible times in the history of Poland, we must not succumb to feelings of hatred for those who have done us harm. Let us remember to forgive others whenever we repeat the words of the Our Father's prayer ...

*"And forgive us our trespasses,
as we forgive those who trespass against us ..."*

44TH ANNIVERSARY OF THE CREATION OF „SOLIDARNOŚĆ” TRADE UNION

On August 31, 1980 „Solidarność” (Solidarity) was established in Gdańsk, Poland as the first independent trade workers union in the Communist world.

At its peak Solidarność counted 10 million members (out of a country of 36 million) and was the hope for a freer and better future. It was crushed by the Communists on December 13, 1981 with Martial Law however it is now seen a glimmer of light for freedom which ultimately came to Poland in 1989.

NABOR NA KIEROWNIKA POLSKIEJ SZKOŁY W YORBA LINDA

W związku z kończąca się w tym roku szkolnym drugą kadencją obecnego kierownika szkoły, Rada Dyrektorów ogłasza konkurs na kandydata na stanowisko kierownika szkoły. Zainteresowani proszeni są o nadsyłanie swoich zgłoszeń na email: gmaleszewski@yahoo.com

Więcej informacji na www.szkolapolska-oc.org

MASS SCHEDULE

Sat 8/31	4:00 pm	For the intention of the Polish Center Community
Sun 9/1	9:00 am	+Nancy Ann McGinnis from her mother
	10:30 am	+Czesław Turek od żony z rodziną +Zofia Kopydłowska w 7 rocznicę śmierci od córki Grażyny +Zofia Kusiową w 46 rocznicę śmierci od wnuczki Grażyny +Kelemns Kozłowski od córki i syna z rodzinami +Remigjusz Czachajda od przyjaciół +Jan i +Janina Kosalka od syna z rodziną
FIRST FRIDAY OF THE MONTH		
Fri 9/6	8:30 am	+Kevin Starbuck and +Nick Wilson from their family
	7:30 pm	Za wszystkich parafian Polskiego Centrum
Sat 9/7	4:00 pm	+Edward and +Josephene Wiltzins from Armando and Sandy +Nancy Ann McGinnis from her mother
Sun 9/8	9:00 am	For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am	+Krystyna Czaplńska w rocznicę śmierci od Krystyny i Andrzeja +Renata i Józef Zwolennik od córki i syna z rodzinami
Sat 9/14	4:00 pm	+Nancy Ann McGinnis from her mother
Sun 9/15	9:00 am	For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am	+Adam Salamach w 41 rocznicę śmierci od córki Anny Dolewskiej +Irena i +Antoni Kozłowski od córki z rodziną
DOŻYNKI—HARVEST FESTIVAL		
Sat 9/21	4:00 pm	+Nancy Ann McGinnis from her mother
Sun 9/22	9:00 am	+Anita Kozak from her husband
	10:30 am	Za wszystkich parafian Polskiego Centrum

VOLUNTEERS – WE NEED YOUR HELP

We are looking for donations of cases of water and soda pop for the Soda Booth. If you are shopping and see some on sale, we would appreciate any donations you could assist with. The water, soda pop can be dropped off at the Center before, or after Masses, or during the week.

THANK YOU!

CALLING ALL KITCHEN VOLUNTEERS

All the generous **kitchen volunteers** are asked to please reserve your time to help with the preparation of food. The work meetings will take place at the Center on the following dates: **Sept. 17-20 from 9 am - "till finished"**. Any offer of time and help will be greatly appreciated! (We have fun too!). To offer your help please call Teresa Turek, tel: **(949) 306-1940**

*We need your help for another successful Festival!
All volunteers can sign-up on the Center Website*

DOŻYNKI – CAKE BOOTH

The **Cake Booth** relies completely on the **generosity of the people at the Center** to bring any cakes, cookies, pastries, pies, brownies, etc.. (ONLY HOME - BAKED PLEASE !!!) Pączki will be for sale. We need and ask you to bring your home - baked specialties *please* to the Cake Booth in the morning on **Saturday, September 21st and Sunday, September 22nd**.

THANK YOU FOR HELP / DZIEKUJEMY

PSA UPDATE

PASTORAL SERVICES APPEAL

Our faith. Our future.

As of this week 112 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2024 and have pledged \$42,832.

Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

Collections

THANK YOU/DZIEKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
08/24 & 08/25/2024	\$ 5,662.00	\$ 714.00

God bless for your generosity!

DOŻYNKI VOLUNTEER SIGN-UPS

We need your help!
Please sign up here:
<https://tinyurl.com/yt7styjp>

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD
Deacon: Dn. Jim Merle
Office Manager: Kathie Kudlo
Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat
Office Hours:
Tue/Thu 12:00 noon—4:00 pm
Sat 12:00 noon—4:00 pm
Sun 9:30 am —2:00 pm
Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

PROŚBA O POMOC !

Potrzebujemy całych opakowań (zgrzewek) wody i różnych napojów gazowanych do stoiska z napojami. Będziemy wdzięczni za wszelką pomoc. Wodę, napoje gazowane można dostarczyć do Centrum w niedzielę, albo też w ciągu tygodnia.

Prosimy wszystkich wolontariuszy (panie i panów!) chętnych do pomocy w przyrządzaniu polskich potraw o zarezerwowanie czasu na zajęcia kuchenne od **wtorku 17 do piątku 20 września**.

Pani Teresa Turek zaprasza od godz. 9 rano. Proszę dzwonić na jej tel: **(949) 306-1940**
BĘDZIEMY WDZIĘCZNI ZA WSZELKĄ POMOC

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.
Bulletin Editor:

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English
Sunday Masses: 7:15 am - Latin
9:00 am - English
10:30 am - Polish
First Friday Masses: 8:30 am - English
7:30 pm - Polish
Confession before each Mass